

Brug for sit Arbejde skulde søge nogle Oplysninger i et af de offentlige Kontorer, hvor der lukkedes Klokken tre.

Straks efter Frokost tog han afsted. Da han naaede Byen, satte han sig i en Droske og kørte hen til det Administrationskontor, hvor hans Broder Eberhard havde Ansættelse. Han gav Kusken Ordre til at vente paa ham og forsvandt ind gennem Porten.

Siden Jakobe for et Aarstid siden gik ind gennem den samme Port i den store, skiddengraa Bygning, var Eberhards Dygtighed og strenge Pligtfølelse bleven belønnet med endnu en lille Forfremmelse paa Myndighedernes hundredtrinnede Rangstige. Paa hans forrige Plads ved Pulten i det fremmeste Værelse stod nu en anden ung, haabefuld Bevarer af Overleveringen i det højtidelige Statsmaskineri, medens han selv havde faaet en egen lille Kontorstue ved Siden af med et rigtigt Skrivebord og en Armstol. Den mærkeligt sneverærmede sorte Frakke, der var blank paa Albuerne og Ryggen af Aaringers hæderfulde Slid, havde han dog ikke derfor skilt sig ved. Og hverken hans Slips eller hans Sko var bleven pynteligere efter hans Ophøjelse.

Han sad just ved Bordet og spidsede et Blyant med den samvittighedsfulde Optagethed og Omhu, hvormed den Slags Arbejder udføres i offentlige Kontorer. Men idet han nu hørte Nogen nævne hans Navn ude i Forværelset, hvortil Døren stod paaklem, gemte han i Hast sin Kniv og greb et stort Dokument.

Med dette for Øjnene afventede han i myndig tilbagelænet Stilling den Fremmedes Indtræden.

„Kom ind!“ sagde han med Strengthed, da der blev banket paa Døren. Samtidig løftede han Øjnene akkurat saa højt, at Blikket naaede op over Papirets Rand.

Hans Overraskelse ved Synet af Per var saa stor, at han end ikke forsøgte nogen Forstillelse. Med et Udtryk som En, der tror at se et Genfærd, rejste han sig langsomt fra Stolen, og i henved et halvt Minut stod de to Brødre overfor hinanden uden at sige noget.

Det slog i samme Øjeblik Per, i hvor høj Grad Eberhard lignede Faderen, saadan som han stod der — let dirrende af Sindsbevægelse — og støttede sig til Bordpladen. Det stramme Træk om den skægløse Mund, de gammeldags smaa Bakkenbarter, de rødkantede Øjne; dertil Blikkets døde Stiv-